

"Kocham Częstochowę"

27 MAJA - DZIEŃ SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

RADY DZIELNIC

Ze Statutów Dzielnic – załączniki do Uchwały Rady Miasta Częstochowy nr 318/XXVIII/2004 z dnia 15 marca 2004 r.

§ 1.

Wspólnotę lokalną dzielnicy (...) stanowią jej mieszkańcy.

§ 10.

1. Do kompetencji Rady Dzielnicy należy w szczególności:

- podejmowanie uchwał i zajmowanie stanowisk we wszystkich sprawach dotyczących Dzielnicy i jej mieszkańców,
- współpraca z Radą Miasta Częstochowy, a szczególnie z Radnymi z danego okręgu wyborczego,
- współpraca z Policją, Strażą Miejską oraz Strażą Pożarną w zakresie utrzymania porządku, ładu i bezpieczeństwa,
- współpraca z placówkami oświaty, kultury oraz służby zdrowia,
- współpraca z organizacjami pozarządowymi na terenie Dzielnicy (...)

§ 13.

Do zadań Zarządu Dzielnicy należy:

1. Przygotowywanie projektów uchwał i stanowisk Rady Dzielnicy.
2. Wykonywanie uchwał Rady.
3. Wnioskowanie w sprawie przyznania wszelkich form pomocy społecznej mieszkańcom Dzielnicy.
4. Organizowanie i koordynowanie inicjatyw i przedsięwzięć społecznych mających na celu poprawę warunków życia mieszkańców.
5. Zbieranie oraz przekazywanie do właściwych organów wniosków i innych wystąpień mieszkańców dotyczących Dzielnicy.
6. Przedkładanie Prezydentowi Miasta za pośrednictwem Biura Rady Miasta, wniosków i opinii do projektu budżetu miasta w terminach określonych w odrębnych przepisach (...)

Plan sytuacyjny dzielnic miasta Częstochowy

Rady Dzielnic są więc jednostkami pomocniczymi Rady Miasta, formą umożliwiającą bezpośredni udział mieszkańców we współdecydowaniu o swoim mieście. Formalnie o ich istnieniu zdecydowała uchwała Rady Miasta w 1993 r. wprowadzająca **podział Częstochowy na 20 dzielnic**. Było to w wielu wypadkach uhonorowanie

istniejącej już aktywności obywatelskiej. Przed wyborami samorządowymi w 1990 r. aktywne były dzielnicowe Komitety Obywatelskie. W różnych częściach miasta tworzyły się także społeczne komitety gazyfikacji, telefonizacji, budowy kanalizacji. Rady Dzielnic stały się więc najbliższymi mieszkańcom platformami integracji lokalnej.

DZIELNICE CZĘSTOCHOWY

Śródmieście

Centralny fragment obszaru miasta usytuowany wzdłuż osi, jaki tworzy Aleja Najświętszej Maryi Panny. Aleja wytyczona została w 1824 r. Połączenie Częstochowy z Częstochówką w 1826 r. sprawiło, że trakt ten stał się główną magistralą miasta. Aleja to Via Sacra – droga prowadząca miliony pielgrzymów na Jasną Górę z ulokowanymi w jej sąsiedztwie najważniejszymi miejskimi instytucjami administracyjnymi, kulturalnymi, handlowymi, usługowymi i finansowymi. Centralnym punktem Śródmieścia jest Plac Biegańskiego. W tym miejscu znajduje się Ratusz (do lat 60-tych XX wieku siedziba władz miejskich, obecnie – Muzeum). Plac jest miejscem najważniejszych imprez miejskich. Uroczystości patriotyczne ze względu na swoją specyfikę organizowane są także na Placu Pamięci Narodowej oraz przed Grobem Nieznanego Żołnierza w Alei Sienkiewicza.

Stare Miasto

Obszar dzielnicy pokrywa się z terenem pierwszej Częstochowy lokowanej jako miasto w XIV w. Do czasów II wojny światowej była to dzielnica o najgęstszym zaludnieniu, w czasie wojny ustanowiono tu getto - zamkniętą dzielnicę żydowską. Centralnym punktem dzielnicy jest Stary Rynek. Po renowacji nawierzchni w 1997 r. miejsce to jest coraz chętniej odwiedzane przez częstochowian, odbywają się tu imprezy kulturalne, festyny. Do tradycji należą też targi staroci – zabytkowych przedmiotów codziennego użytku. Charakter dzielnicy współtworzy obecność dwóch ważnych dla miasta kościołów. Najstarszy częstochowski kościół pw. św. Zygmunta otwiera częstochowską Via Sacra. Imponująco wznoszą się nad miastem strzeliste wieże neogotyckiej Archikatedry pw. Świętej Rodziny.

Podjasnogórska

Dzielnica odwzorowująca dawną osadę podklasztorną lokowaną w 1717 r. jako odrębne miasto. Przed połączeniem z Częstochową centralnym punktem był tu Rynek Wieluński i łącząca go z Klasztorem Jasnogórskim ul. Wieluńska. Ulica ta po renowacji zyskała atrakcyjny wygląd stając się jedną z bardziej reprezentacyjnych ulic miasta. Na pełne zagospodarowanie czeka jeszcze Rynek otoczony niską, XIX-wieczną zabudową, z usytuowaną w centralnej części piękną neogotycką kapliczką. Parki podjasnogórskie swój kształt i szereg zabytkowych obiektów zawdzięczają zorganizowanej tu w 1909 r. Wielkiej Wystawie Rolniczo – Przemysłowej. Od południa z parkami graniczy jedna z piękniejszych ulic miasta – ul. 7 Kamienic, z bogato zdobionymi budynkami z XIX w. Wyjątkowy urok ma także ulica św. Barbary, stanowiąca - na odcinku między kościołem św. Barbary a Jasną Górą - tradycyjny szlak pielgrzymkowy.

Trzech Wieszców

Dzielnica, której kształt nadały lata powojenne. Już kilka lat po wojnie między ulicami: Korczaka, Jana III Sobieskiego, Pułaskiego i Słowackiego zaczęło powstawać osiedle domów robotniczych. Później, w latach 70-tych, na miejscu dawnych ogrodów między ul. Słowackiego, a torami kolejowymi wybudowano

następne osiedle bloków mieszkalnych. Wcześniej obszar ten miał charakter podmiejski, pełen był ogrodów i sadów. O przeszłości świadczą nieliczne zachowane budynki, np. willa oraz siedziba zakonu Braci Szkolnych przy ul. Pułaskiego. Legendą okryta jest kamienica nazywana Domem Księcia przy ul. Jana III Sobieskiego – był to reprezentacyjny budynek przedwojennej Częstochowy z mieszkaniami dla wyższej kadry wojskowej. Tu urodził się twórca słynnej krakowskiej „Piwnicy pod Baranami” Piotr Skrzynecki, tu przez kilka lat mieszkał pułkownik Stanisław Maczek. Godny uwagi jest także gmach szpitala przy ul. Mickiewicza oraz neoklasycyzy budynek stacji PKP Stradom, w którym mieści się Muzeum Kolejnictwa.

Tysiąclecie

Przed stu laty były to tereny podmiejskie, słynne z gospodarstw ogrodniczych. Potoczna nazwa dzielnicy – Zawady pochodziła od nazwiska założyciela szkoły ogrodniczej. Karol Zawada stał się także fundatorem budynku koszar wojskowych (dzierżawił swój obiekt wojsku), obecnie gmachu Politechniki Częstochowskiej. Dzielnica rozbudowana została w latach 60-tych i 70-tych. Główna jej arteria – obecna Aleja Armii Krajowej - miała z założenia stać się najważniejszą ulicą miasta, na dalszy plan spychając Aleję Najświętszej Maryi Panny. Tu zbudowano pierwszy w naszym mieście „wysokościowiec”. Charakter dzielnicy wyznacza obecność wyższych uczelni – Politechniki i Wyższej Szkoły Pedagogicznej. Budynki dydaktyczne i akademiki nadają tej części miasta charakter otwartego kampusu.

Północ

Jedna z najmłodszych dzielnic Częstochowy, powstała w latach 70-tych i 80-tych. Od dzielnicy Tysiąclecie oddziela ją Promenada Czesława Niemena (nazwę nadano w 2004 r.). Jest to aleja spacerowa o długości 1700 m wiodąca od ul. Kiedrzyńskiej przez Park Osiedlowy do Lasku Aniołowskiego. Promenada od lat jest miejscem wielu imprez kulturalno-rekreacyjnych. Osiami komunikacyjnymi dzielnicy Północ są Aleja Wyzwolenia i zmodernizowana ostatnio ul. Fieldorfa-Nila. Zieleń otaczająca osiedla mieszkalne, nadaje dzielnicy przyjazny charakter.

Częstochówka – Parkitka

Parkitka powstała dopiero w latach 90-tych ubiegłego stulecia. O wykorzystaniu tego atrakcyjnego terenu mówiły już plany międzywojenne, ostateczne jednak decyzje o wielomieszkaniowej zabudowie przyniosły lata 80-te XX wieku. Bodźcem rozwoju dzielnicy stała się budowa największego w mieście szpitala. Trwała ona w latach 1982 - 2000 r. Imię patronki Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego - Najświętszej Marii Panny - nawiązuje do nazwy funkcjonującego niegdyś szpitala miejskiego w Alei Najświętszej Maryi Panny. Aktualnie trwa przy szpitalu kolejna inwestycja – budowa pawilonu onkologicznego.

Lisinieć

Dawna wieś będąca własnością Ojców Paulinów, przejęta na własność rządową w okresie,

gdzie Częstochowa była pod zaborem pruskim. Po powstaniu stycznimowym władze carskiej Rosji, w odwet za pomoc powstańcom, skonfiskowały Klasztorowi resztę lisińskich włości – folwark. Zachował się jeszcze budynek folwarczny zbudowany w XVIII wieku. Od osiemdziesięciu lat znajduje się on w rękach znanej rodziny artystów częstochowskich – Barylskich. Atrakcją dzielnicy, w której przeważają zespoły osiedli domów jednorodzinnych, jest Park Wypoczynkowy „Lisinieć”. Ważnym nowym obiektem jest otwarty niedawno cmentarz komunalny. Pięknie zaprojektowany, zyskał szereg prestiżowych nagród w konkursach urbanistycznych.

Grabówka

Jako wieś istniała już w XIV w., od 1385 r. stanowiąc uposażenie Klasztoru Jasnogórskiego. Przejęta przez rząd pruski w 1793 r., w 1864 r. stała się siedzibą gminy. Scalenie z miastem nastąpiło dopiero w 1970 r. Przed wojną na obszarze Grabówki zaprojektowano osiedle Kolonia Urzędnicza, w formie miasta – ogrodu. Miało to być zaplecze mieszkalne dla miasta. Rozwój dzielnicy nastąpił jednak dopiero w latach 70-tych. Dopiero wówczas erygowano także odrębną parafię związaną z kościołem pw. św. Franciszka z Asyżu. Charakter dzielnicy wyznacza niska zabudowa domów jednorodzinnych. Obiektem godnym uwagi jest ośrodek Ojców Paulistów, stający w całej Polsce studium nagrań. Swoje utwory nagrywali tu czołowi polscy muzycy.

Gnaszyn – Kawodrza

Obie miejscowości mają średniowieczny rodowód. Gnaszyn i Kawodrza od 1382 r. stanowią część uposażenia Klasztoru Jasnogórskiego. Kawodrza założona została w 1356 r. przez braci Leonarda i Kanimira nad rzeką zwaną Rybną. Wsie sływały stawami hodowlanymi oraz hutnictwem. Od XV w. w Gnaszynie były kuźnice i kopalnie rudy. Rozwój Gnaszyna nastąpił po wybudowaniu „kolei herbskiej” w 1903 r. W roku 1912 powstała Gnaszyńska Manufaktura (przedzalnia lnu), po niej Fabryka Tapet i Papierów Kolorowych. Zakłady stanowiły kompleks przemysłowy zatrudniający kilka tysięcy osób. Mniejszą fabryką były Zakłady Ceramiczne. Dzięki przemysłowi Gnaszyn stał się już przed wojną prężnie rozwijającym się miasteczkiem. Do Częstochowy włączony został w 1977 r., podobnie jak rolnicza Kawodrza.

Dźbów

Jako wieś królewska istniał już w XV w. Od XVII w. jego rozwój związany był z górnictwem rud żelaza. Po powstaniu stycznimowym, w 1867 r. utworzono folwark dźbowski, nadając go generałowi carskiemu Zabłockiemu. Po folwarku pozostał dworek klasycystyczny otoczony parkiem. Zwarta zabudowa Dźbowa to dziedzictwo rozwoju kopalnictwa rud w latach 40-tych i 50-tych. Wraz z likwidacją kopalnictwa nastąpił regres rozwoju dzielnicy. W 1977 r. została włączona do Częstochowy. Godnym uwagi obiektem jest usytuowany obok kościoła pomnik legionistów poległych w obronie Ojczyzny. Zbudowany czynnem społecznym mieszkańców w 1938 r., odbudowany został w 1993 r.

Stradom

Założony w końcu XVI w. przez podstarościę- go olsztyńskiego Krzysztofa Stradomskiego. Do XIX w. była to mała licząca ok. 20 domów osada, folwark z młynem wodnym. Rozwojowi nie sprzyjało środowisko geograficzne – podmokłe tereny nadrzeczne. Do dziś warunki te stanowią główną barierę rozwoju dzielnicy. Zmiany nastąpiły w końcu XIX w. Nad Stradomką zbudowano Fabrykę Szpagatu i Worków Jutowych (dziś zakłady “Stradom”). Fabryka wpłynęła na rozbudowę osiedli mieszkalnych. Charakterystyczne dla dzielnicy stały się małe, jednorodzinne domki z kamienia wapiennego, budowane przez robotników z zakładów włókienniczych. Z upływem lat ta forma budownictwa wyparta została przez nowe domki parterowe.

W pobliżu folwarku Zaczisze władze carskie postawiły koszary. Wojsko stacjonowało w nich do lat 90-tych. Obecnie znajduje się tu Centralna Szkoła Państwowej Straży Pożarnej.

Ostatni Grosz

Prawie do końca XIX w. miejsce to cieszyło się specyficzną sławą. Był tu folwark z karczmą pośród podmokłych pustkowi. Nazwa pochodzi stąd, że przejezdni potrafili tu przepić swój ostatni grosz.

Rozwój nastąpił dzięki inwestycji warszawskiego przemysłowca w wielką przędzalnię bawełny. W początkach XX w. przędzalnię kupili Francuzi, zmieniając ją w jedną z największych fabryk regionu – “Częstochowiankę”. Obecny spadkobiercą tradycji tego zakładu jest „Polontex”. Wzgórze Ostatniego Grosza stało się zapleczem mieszkaniowym dla fabryki. Charakterystyczne były tu piętrowe domy z kamienia wapiennego, obecnie wyparte przez bloki z lat 70-tych. Urbanistyczną dominantą tej części miasta stała się strzelista wieża kościoła pw. św. Antoniego Padewskiego. Po drugiej stronie Alei Niepodległości rozciąga się przemysłowy obszar z licznymi hurtowniami, firmami, zakładami usługowymi i małymi wytwórniami.

Wrzosowiak

Dzielnica bloków w południowej części miasta powstała w latach 80-tych. Dzięki pracy dzieci, młodzieży i kadry lokalnej szkoły i gimnazjum jest to dzielnica, która dorobiła się już własnej monografii, izby regionalnej i dydaktycznej ścieżki przyrodniczej. W czasie wojny na obszarze dzisiejszej dzielnicy działała prężna konspiracja antyhitlerowska. Lokalną ciekawostką przyrodniczą są łąki trzęślicowe, które zawierają tak dużą różnorodność form roślinnych i zwierzęcych, że postuluje się objąć je ochroną rezerwatową.

Raków

Rozwój dzielnicy nastąpił po 1897 r., gdy warszawski przemysłowiec Bernard Hantke zdecydował o budowie Huty “Częstochowa”. Rezerwat Archeologiczny powstały w miejscu dawnego cmentarzyska kultury lużyckiej świadczy jednak o istnieniu tu rozwiniętej osady już 2,5 tysiąca lat temu. Rozwój dzielnicy nastąpił na początku XX wieku. Jest tu otoczony parkiem dawny pałacyk Hantkego, osiedle domów robotniczych z czerwonej cegły, kościół pw. św. Józefa, kolebka częstochowskiej “Solidarności”. W 1928 r. osadę fabryczną włączono w organizm Częstochowy. Drugi etap rozwoju dzielnicy nastąpił na przełomie lat 40-tych i 50-tych, gdy prowadzono rozbudowę huty nazwanej imieniem B. Bieruta.

Śmiały projekt architektów tworzący oś komunikacyjną Południe – Północ przyczynił się do powstania Alei Pokoju. Utrzymana w socrealistycznym stylu Aleja jest dziś ciekawym wyróżnikiem świadczącym o złożoności naszej lokalnej tradycji. Przeniesienie na Raków Sądu Gospodarczego i Młodzieżowego Domu Kultury, planowana modernizacja stadionu Rakowa, budowany pasaż prostopadły do Alei Pokoju – to wszystko przyczynić się może do ponownego rozwoju dzielnicy. Dziś największy ruch skupia się w okolicach centrum handlowego przy estakadzie.

Bleszno

Początkiem osady był dwór obronny należący do Bielów herbu Ostoja. Z tego rodu pochodził ksiądz Henryk – ostatni proboszcz kościoła na Jasnej Górze, który przekazywał go w 1382 r. Ojcom Paulinom. Bleszmem nazywano dawniej obszar rozleglejszy niż obecna dzielnica, obejmujący także Ostatni Grosz i Raków. Bleszno stanowiło rozrzucony archipelag małych osad. Rolniczy charakter miał folwark Bleszno – Brzeziny. W 1930 r. włączono do Częstochowy wieś i folwark. W 1952 r. uzupełniono dzielnicę o resztę gromady Bleszno, należącej do gminy Wrzosowa. Współczesne Bleszno to osiedle bloków budowanych od lat 70-tych do 90-tych. Z tych budynków najciekawsza jest architektura domów spółdzielni “Jura” przy ul. Palmowej, przypominająca zamknięty obszar prehistorycznej osady. Ozdobą architektoniczną jest kościół parafialny pw. św. Stanisława, projektu częstochowskiego architekta Jerzego Kopycia (autora projektu Wyższego Seminarium Duchownego). Ciekawy jest także cmentarz na Blesznie przy ul. Palmowej. Znajdują się tu pomniki zmarłych przed stu laty ziemian bleszneńskich. W ostatnim czasie dokonano także na cmentarzu odkrycia zbiorowej mogiły ofiar Urzędu Bezpieczeństwa.

Zawodzie – Dąbie

Zawodzie było przedmieściem starej Częstochowy, jej zapleczem rolniczo-ogrodniczym. Rozwój przemysłu nie ominął także i tej dzielnicy. Na Złotej Górze eksploatowano kamień wapienny, a w 1884 r. powstała fabryka chemiczna Juliana Fuchsa. W 1895 r. Zawodzie włączono do Częstochowy. Kolejny okres rozwoju związany był z wielką miejską inwestycją wodno-kanalizacyjną realizowaną przez amerykańską firmą ULEM. Przy ul. Srebrnej zbudowano oczyszczalnię ścieków, u podnóża Złotej Góry – betoniarnie. W 1926 r. spółka o kapitale belgijskim wybudowała miejską elektrownię. Kolejnym ważnym przedsięwzięciem stała się budowa w latach 30-tych stadionu sportowego przy ul. Olsztyńskiej. W planach przedwojennych urbanistów powstać miał na Zawodziu duży kompleks terenów rekreacyjnych – parków, kąpielisk i przystani kajakowej – ciągnący się wzdłuż Warty. Po wojnie zamiast kompleksu powstała przeciwną dzielnicę trasa szybkiego ruchu (DK-1). Ponowne przyspieszenie rozwoju Zawozdia nastąpiło w latach 90-tych. Przebudowa ulic Faradaya i Legionów przyczynia się do ożywienia budownictwa oraz rozwoju handlu i usług. Znaczenie dla całego miasta ma zawodziański campus oświatowy – zespół dawnych koszar przekształcony w siedzibę kilku placówek oświatowych. Na zagospodarowanie czeka Złota Góra. Urokliwy

kamieniołom, wzgórze z piękną panoramą na Częstochowę, pozostałości pieców wapienniczych – stanowią dużą atrakcję turystyczną.

Mirów

Jedną z najpiękniej położonych dzielnic Częstochowy, jako wieś znana już od XIII wieku (grodzisko na wzgórzu Gąszczyk nad obecną dzielnicą istniało już w IX-XI w.). Walorem Mirowa jest krajobraz przełomu Warty, której dolina zachwyca różnorodnością przyrodniczą, a podmokłe obszary nadwodne są królestwem motyli i ostoją lęgową plectwa wodnego. Rozwój dzielnicy zahamowała w latach 50-tych rozbudowa Huty Częstochowa, która zajęła znaczny obszar dawnej gromady Mirów, a utworzona strefa ochronna ograniczyła na dłuższy czas rozwój osadnictwa w reszcie dzielnicy. Mirów szczyty się krajobrazem i terenami spacerowymi, znajduje się tu również popularna stadnina koni “Pegaz”. Mirów to także brama Częstochowy dla licznych grup pielgrzymów, którzy wkraczają do miasta doliną Warty - szlakiem od strony Mstowa.

Wyczerpy – Aniołów

W 1356 r. król Kazimierz Wielki wydał przywilej lokujący wieś Wyczerpy. Z czasem wyodrębnił się podział na Wyczerpy Górne i Dolne. Zabudowę wyznaczał przebieg szlaku komunikacyjnego prowadzącego z Częstochowy do Warszawy. Dominowało tu niskie budownictwo, z szeregiem zakładów i warsztatów rzemieślniczych. Przez długi czas Wyczerpy służyły z warsztatów szewskich. Budowa w końcu XIX w. huty szkła doprowadziła do powstania małej osady fabrycznej przy ul. Rząsawskiej, a osada Aniołów wykształciła się w sąsiedztwie zakładów chemicznych. Wyczerpy włączono do Częstochowy stopniowo – w 1952 r. Dolne, w 1977 r. – Górne oraz wieś Rząsawy (dawniej folwark będący w posiadaniu Czarnieckich - krewnych wielkiego hetmana). Nowy rozwój Wyczerp rozpoczął się w latach 90-tych. Powstało osiedle domów wielorodzinnych – komunalnych i spółdzielczych oraz kolonia szeregowców. Dobra lokalizacja i uzbrojenie terenów sprawiają, że nadal będzie to dynamicznie rozwijające się osiedle. Ciekawostką dzielnicy jest wzgórze Kamień. Tam, gdzie znajduje się kościół stynący z wielu inicjatyw społecznych, była w XVIII w. kryjówka zbójców napadających na pielgrzymów. Legendy mówią o ukrytych w jaskini pod Kamieniem skarbach.

Kiedrzyn

Częstochowa słynęła niegdyś ogrodnictwem, najdłużej tą sławą cieszy się przyłączona do miasta w 1975 r. dzielnica Kiedrzyn. Początki wsi sięgają czasów Kazimierza Wielkiego. Była to wieś szlachecka należąca do rodu Kiedrzyńskich. Gdy w XVII w. Częstochowę opanowała epidemia, właśnie w Kiedrzynie odbywały się obrady Rady Miejskiej. Szybzy rozwój osady nastąpił w XX w. Rozwinięto się ogrodnictwo, powstawały zakłady rzemieślnicze. Po wojnie Kiedrzyn stanowił zaplecze ogrodniczo-rzemieślnicze Częstochowy. Wieś znana była z wielkich szklarni, upraw kwiatów, prężnej działalności OSP i miejsowego klubu sportowego. Architektoniczną ozdobą Kiedrzyna jest wybudowany w ostatnim 20-leciu kościół pw. św. Brata Alberta o unikatowym kształcie wielkiego namiotu.

RADY DZIELNIC CZĘSTOCHOWY

DZIELNICA	PRZEWODNICZĄCY RADY DZIELNICY	SIEDZIBA	GODZINY URZĘDOWANIA
Błeszno	Witold Bugała	Lecznica dla zwierząt „Puszek”, ul. Rakowska 57	I poniedziałek miesiąca godz. 16.00 – 18.00
Częstochówka – Parkitka	Iwona Sternowska - Janikowska	Szkoła Podstawowa nr 38 ul. Sikorskiego 56	III środa miesiąca godz. 17.00 – 18.00
Dźbów	Zbigniew Bator	Szkoła Podstawowa nr 52 ul. Powstańców Warszawy 144 a	I piątek miesiąca godz. 18.00
Gnaszyn – Kawodrza	Waldemar Klimasiński	Szkoła Podstawowa nr 11 ul. Festynowa 24	I wtorek miesiąca godz. 17.00 – 18.00
Grabówka	Zbigniew Baros	Gimnazjum nr 14 ul. św. Rocha 221	I poniedziałek miesiąca godz. 18.00
Kiedrzyn	Stanisław Gmitruk	Szkoła Podstawowa nr 30 ul. Ludowa 58	I i III wtorek miesiąca godz. 17.00
Lisiniec	Tomasz Michałowski	Szkoła Podstawowa nr 13 ul. Wręczycka 111/115	I wtorek miesiąca godz. 18.00 ostatni wtorek miesiąca zebr. plenarne
Ostatni Grosz	Anna Zajączkowska	Szkoła Podstawowa nr 8 ul. Szczytowa 28/30	III środa miesiąca godz. 18.00
Podjasnogórska	Zygmunt Marcinkowski	Szkoła Podstawowa nr 18 ul. św. Barbary 32	I i III wtorek miesiąca godz. 17.00
Północ	Jerzy Kowalski	Zespół Szkół nr 1 ul. Kukuczki 30	III czwartek miesiąca godz. 18.30 II wtorek miesiąca godz. 16.00 - dyżur prawnika
Raków	Michał Konopka	Gimnazjum nr 7 ul. Zamenhofa 23	każdy czwartek godz. 17.00
Stare Miasto	Małgorzata Majer	Szkoła Podstawowa nr 12 ul. Warszawska 31	ostatni czwartek miesiąca godz. 18.00
Stradom	Rafał Rełkowski	Szkoła Podstawowa nr 16 ul. Ułańska 5/7	I poniedziałek miesiąca godz. 17.00
Śródmieście	Andrzej Kwapisz	ul. Nowowiejskiego 15	II czwartek miesiąca godz. 18.00
Trzech Wieszców	Halina Pożarlik	Szkoła Podstawowa nr 33 ul. Goszczyńskiego 9/11	I i III środa miesiąca godz. 18.00 – 20.00
Tysiąclecie	Ryszard Podolak	Szkoła Podstawowa nr 1 ul. Księżycowa 6	I i III środa miesiąca godz. 18.00 – 19.00
Wrzosowiak	Waldemar Dudkiewicz	Szkoła Podstawowa nr 53 ul. Orkana 95/109 Szkoła Podstawowa nr 26 ul. Rakowska 42	II i IV wtorek miesiąca godz. 17.00 – 18.00 I wtorek miesiąca godz. 17.00
Wyczerpy – Aniołów	Danuta Kalaman	Szkoła Podstawowa nr 24 ul. Hubermana 7	II i IV poniedziałek miesiąca godz. 17.00
Zawodzie – Dąbie	Teresa Turska	Gimnazjum nr 17 ul. Legionów 23	każda środa godz. 17.00 – 18.00
Mirów	Rada Dzielnicy Mirów obecnej kadencji nie ukonstytuowała się		